

4 sön e Trettondedagen

Psalmer: 238, 709 (Ps 111), 249, 720, 724, 252

Texter: 2 Sam 22:4-7, 2 Tim 1:7-10, Matt 8:23-27, Matt 14:22-36

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Matt 14:22-36

22 Strax därefter befallde han sina lärjungar att stiga i båten och före honom fara över till andra sidan sjön, medan han själv sände i väg folket. 23 Sedan gick han upp på berget för att få vara för sig själv och be. När det blev kväll, var han ensam där. 24 Båten befann sig redan många stadier från land och var hårt ansatt av vågorna, eftersom vinden låg emot. 25 Vid fjärde nattväkten kom Jesus till dem, gående på sjön. 26 När lärjungarna fick se honom gå på sjön, blev de förskräckta och sade: "Det är en vålnad." Och de skrek, så rädda var de. 27 Men genast sade Jesus till dem: "Var lugna. Det är jag. Var inte rädda."

28 Petrus sade: "Herre, om det är du, så befall att jag skall komma till dig på vattnet." 29 Jesus sade: "Kom!" Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till honom. 30 Men när han såg hur häftigt vinden låg på, blev han rädd och började sjunka. Då ropade han: "Herre, hjälp mig!" 31 Genast räckte Jesus ut handen och grep tag i honom och sade: "Så lite tro du har! Varför tvivlade du?" 32 De steg i båten och vinden lade sig. 33 Och de som var i båten tillbad honom och sade: "Du är verkligen Guds Son."

34 När de hade farit över sjön, lade de till vid Gennesaret. 35 Männen på platsen kände igen honom och skickade ut bud i hela trakten, och man förde till honom alla som var sjuka 36 och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid den blev friska.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Händelsen vi läst om ur Matteus evangelium skedde strax efter det att Jesus gett mat åt 5000 män, kvinnor och barn oräknade. Han hade med fem bröd och två fiskar gett mat åt alla dessa människor så att de blev mätta, och det hade blivit tolv fulla korgar över sedan de ätit. Han visade med detta under att han har gudomlig makt.

Efter detta sände Jesus iväg lärjungarna att fara före honom med båten till andra stranden medan han själv såg till att folket skildes åt. Sedan gick han upp på berget för att vara för sig själv och be. Detta skedde på aftonen. Det blev kväll

och natt och Jesus var fortfarande kvar ensam på berget. Under tiden hade det blåst upp till storm på Genesarets sjö. Vi får veta att båten lärjungarna färdades i var hårt ansatt av vågorna eftersom vinden låg emot. Lärjungarna fick slita hårt vid årorna för att hålla båten mot vinden. De hade kämpat mot vinden och sjön ett bra tag och det var nu omkring tretiden på natten. Då kom Jesus till dem. Han vandrade på sjön. Han gjorde det som är absolut omöjligt för en människa enligt naturlagarna. Och Jesus var ju Marias son - en människa som vi. Men han är också sann Gud, Guds Son. Därför står han inte under naturlagarna utan över dem. I kraft av sin gudom och sina gudomliga egenskaper förmår han göra allt vad han vill. I kraft av sin allmakt låter han allting tjäna sig. Han har en mänsklig kropp som vår, men han är också sann Gud och därför är han inte underkastad samma begränsningar som vi har. Han kan gå på vattnet även om det strider mot naturlagarna och vad en mänsklig kropp förmår.

När lärjungarna fick se honom vandra på vattnet blev de förskräckta och sa: *det är ett spöke*. De skrek, så rädda blev de. Det är så fullkomligt avlägset att en människa ska komma vandrande på sjön att de inte ett ögonblick reflekterade över den möjligheten. Inte heller kom de ihåg det under Jesus utfört tidigare på dagen, att han gett mat åt 5000 män, förutom kvinnor och barn, med fem bröd och två fiskar. Han hade visat att han var mer än en vanlig människa. Han är en människa som fått all makt. Då de sett ett sådant under 12 timmar tidigare borde det ha upptagit deras tankar så att de förstod att det var deras allsmäktige Frälsare som kom till dem på vattnet. Men det gjorde de inte. Nej, lärjungarna drog förhastade slutsatser, som om de inte alls kom ihåg Jesus. En människa kan inte vandra på sjön, alltså var det ett spöke eller en vålnad, så tänkte de och skrek av rädsla. Deras fysiska och mentala styrka hade blivit prövade till det yttersta de senaste timmarna i kampen mot sjön och vinden. Detta blev för mycket för dem och de skrek rakt ut av rädsla. *Men genast sade Jesus till dem: "Var lugna. Det är jag. Var inte rädda."* Jesus behövde inte ropa sitt namn för att identifiera sig. Nej, han talade till dem, och när han säger *det är jag* gör han det som den som vet att den andre känner igen rösten. Jesus lugnade dem.

Här visar Jesus oss att han är Guds Son, sann Gud. Lärjungarna levde dagligen tillsammans med Jesus. De kände hans mor. De tvivlade inte en sekund på att han var en människa. Jesus framträdde och uppförde sig som en människa. Men det verkade ständigt förvåna lärjungarna att han gång på gång gjorde under och visade att han är mer än en vanlig människa. Och de verkade ha mycket svårt att komma ihåg sådana erfarenheter, konstigt nog. De hade svårt att behålla i minnet att Jesus är en människa men samtidigt en gudomlig person som gjorde gudomliga gärningar, att han är Gud och människa i en person.

Men vi ska inte säga något nedlåtande om lärjungarna. Vi är ju ännu trögare fast vi har Guds fulla uppenbarelse i Skriften. Vi har så lätt att glömma att vår Frälsare lever, han som är Gud och människa in en person. Vi ska hålla fast vid att han är sann människa. Han är vår Broder som uppstått, farit upp till himlen och sitter på Guds högra sida, för att han ska låta också våra kroppar uppstå och bli förhärligade. Vi ska också komma ihåg att vår Frälsare är sann Gud. Han har all makt. Därför förmår han hjälpa oss i all nöd, så som han hjälpte lärjungarna. Det är en stor trygghet för oss i bekymmer och nöd att vår Broder är sann Gud med gudomlig makt.

Petrus verkar ha varit en impulsiv och handlingskraftig person. När han fick klart för sig att det var Jesus och inte en vålnad som kom vandrande på sjön sa han: *"Herre, om det är du, så befall att jag skall komma till dig på vattnet."* Jesus sade: *"Kom!" Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till honom. Men när han såg hur häftigt vinden låg på, blev han rädd och började sjunka. Då ropade han: "Herre, hjälp mig!"*

Så länge Petrus i tron höll fast vid Jesu ord "kom" så gick också han på vattnet. Det var Jesu ord och löfte som höll honom uppe trots naturlagarna. Vi har ju redan lärt oss att Jesus är en gudomlig person som inte står under de naturlagar han skapat utan över dem. Men när Petrus istället för att hålla fast vid Jesu ord började se på det orimliga i det hela; att han vandrade på vattnet, och gjorde det i en sådan storm och med sådana vågor att det knapp gick att klara sig i en välbyggd fiskebåt, ja då började han tvivla. När han fokuserade på farorna började han tvivla. Tvivel är snudd på otro. Och tror man inte på Guds ord och makt så är man hänvisad bara till sin egen makt. Och egen makt är lika med vanmakt i en sådan situation – och Petrus började sjunka.

Men Jesus var nära tvivlaren. *Genast räckte Jesus ut handen och grep tag i honom och sade: "Så lite tro du har! Varför tvivlade du?"* Av detta lär vi oss att vi ska lita helt på Guds ord och löften hur svår situationen än är. Hela berättelsen visar att Herren tar vård om sina troende. Han både vill och kan hjälpa i all slags nöd, om det är bekymmer eller livsfara. Det ska vi lita på. Vi ska särskilt lägga på minnet att han både vill och kan hjälpa när allt ser hopplöst och omöjligt ut. Han som gör naturlagarna kraftlösa om så behövs för att rädda de sina, skulle han inte kunna hjälpa oss i våra bekymmer?

Men om vi istället för att sätta vårt hopp till Kristus börjar koncentrera oss på alla faror och bekymmer och tänka "det är omöjligt", "nu är det förlorat" sjunker vi bara. Att tvivla på Guds ord och makt är farligare än allt annat som hotar oss och det blir vårt fördärv, så som det gick för Petrus när han inte längre vandrade

i förtröstan på Jesu ord ”kom” utan istället började se på sjön, och vågorna och tänka ”det är omöjligt”.

När så Jesus dragit upp Petrus steg de i båten *och vinden lade sig. Och de som var i båten tillbad honom och sade: "Du är verkligen Guds Son."* Detta var ögonvittnenas bekräftelse. De hade med egna ögon sett att Jesus kommit till dem på vattnet, att han gripit tag i Petrus och hållit honom uppe, att han stillat stormen. Det hade övertygat dem om att Jesus var mer än en vanlig människa. Han är en gudomlig person med gudomlig makt. Denna övertygelse gav de uttryck för i sin bekräftelse: *du är verkligen Guds Son*. Han var ingen vålnad utan Guds Son som blivit människa. Han är en sann människa, men en människa som fått all makt i himlen och på jorden och som äger gudomliga egenskaper så att han kunde gå på vattnet fast det stred mot naturlagarna. Också vinden lydde honom. Detsamma bekänner vi också varje gudstjänst i trosbekännelsen: *jag tror på Jesus Kristus, hans enfödde Son vår Herre, vilken är avlad av den helige Ande, född av jungfrun Maria...* Vi tror att han är sann människa, född av jungfrun Maria. Om denna människa bekänner vi att han är Guds enfödde Son, vår Herre.

Vi lär oss också av denna berättelse vilket sinne och vilken vilja denne gudomlige person har gentemot sina lärjungar och oss. Han vill oss inget ont, inte döma, fördöma och förgöra. Det hade vi annars med rätta kunnat vänta oss eftersom vi syndat mot Gud. Nej, hans vilja och sinne är att han vill oss allt gott, och i synnerhet vill han vara nära och hjälpa alla som förtröstar på honom i svårigheter och nöd. Det ska vi komma ihåg när vi kommer i svårigheter. Vi ska veta att Han som är med oss alla dagar är Guds Son som har all makt och kan hjälpa oss.

Detsamma lär oss slutet av predikotexten: *När de hade farit över sjön, lade de till vid Gennesaret. Männerna på platsen kände igen honom och skickade ut bud i hela trakten, och man förde till honom alla som var sjuka och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid den blev friska.* Här visar han återigen att han är en gudomlig person med makt över all slags sjukdom. Vi lär också känna vilket sinne och vilken vilja han har. Han vill hjälpa alla som är i behov av hans hjälp, det spelar ingen roll vilken person eller vilken nöd det gäller. Vi får veta att man förde till honom alla som var sjuka och alla som rörde vid hörntofsen på hans mantel blev friska. Inget var för svårt för honom och ingen blev utan hjälp. Vi ser också hur folket på platsen på ett sätt överträffade lärjungarna. De kände igen honom och litade på att han skulle hjälpa alla.

Han har gett också oss löfte om hjälp. Aposteln Paulus uppmanar: *Kasta alla era bekymmer på honom ty han har omsorg om er*, eller som det står i en av psalmerna: *Min hjälp kommer från Herren som har skapat himmel och jord...* Mot bakgrund av vår predikotext förstår ni vad dessa löften betyder. Han kommer till oss och vill vara nära oss i alla våra svårigheter. Han både vill och kan hjälpa oss i nöd. Kom ihåg det på nödens dag. Inget är omöjligt för honom, inget är för svårt. Detta ord och löfte ska vi hålla fast vid och vi ska lita på hans hjälp. Om vi inte litar på Herrens ord och löfte utan tänker ”det är omöjligt, allt är förlorat”, då går det för oss som för Petrus. Kan vi inte lita på Guds hjälp så finns det bara mänskliga lösningar att hoppas på, men vad förslår mänsklig makt? Mänsklig makt är väl närmast vanmakt i verklig nöd. Varför hjälper vi inte oss själva om vår egen kraft räcker? Nej, håll fast vid detta: Han är Gud och människa. Jesus har fått all makt i himlen och på jorden. Inget är för svårt för honom. Han vill och kan hjälpa alla som sätter sitt hopp till honom, ja, han hjälper också en svag och vacklande tro som hos Petrus. Säg till Jesus: jag tror, hjälp min otro. Amen.

Låt oss be,

Käre Herre Jesus, lär oss att lita på dig. Du är Guds Son som blivit människa för att frälsa oss. Du har all makt i himlen och på jorden och har lovat att vara med oss alla dagar. När vi är i svårigheter och nöd, lär oss då att du älskar oss och låter allt samverka till det bästa för oss, och ge oss din frid. Amen.